

Lopbarības sagāde — katra kolhoznieka un padomju saimniecības strādnieka pienākums!

Operatīvu vadību

Mūsu avīzes šīsdienas numurā publicējam materiālus par lopbarības sagādi rajona kolhozos. Kā redzams, kolhozi «Nica» un «Dzintars» pa istam nav sākuši rupjās lopbarības sagādi. Ne vienā, ne otrā vietā nav pārdomāta darba plāna. Tādu, diemžēl, nav arī kolhozos «Arājs» un «Zalvīte», kas šās nedēļas sākumā pļavu ražas novākšanas bilancē varēja ierakstīt tikai nulli.

Lai cik savādi tas arī neizklausītos, bet dažos kolhozos sastopami vēl tādi «teorētiķi», kas lopbarības sagādes ieviecināšanu pamato ar to, ka āboliņam vēl jāpaaugas. Tādi apgalvojumi izriet no tā, ka viens otrs biedrs neiedziļinās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas būtībā. Vai tad nav skaidrs, ka ar nogaidīšanu varam izrādīties tikai zaudētāju lomā? Pirmkārt, āboliņš un zāle nevis augs vēl, bet gan otrādi — sāks pārkoksnēties un zaudēs savu vērtību, ja novēlosim pļauju. Ražības pieaugums uz zāles augšanas rēķina tādā gadījumā neatsvērš zaudējumus, ko cietisim, ielīdzinot siena pļauju. Tagad ir īstais laiks, kad ar šo uzdevumu varam sekmīgi tikt galā. Sējumu kopšanas darbiem un siena pļaujai kolhozos un padomju saimniecībās pietiek kā cilvēku darba spēka, tā arī attiecīgā lauksaimniecības inventāra. Vēlāk — tad gan radīsies sastrēgums darbā. Kārta taču drīz būs ziemāju ražas novākšanai.

Viss atkarīgs no darba organizācijas, no tā, kā izplānojam ražošanu, to diendienā vadām. Grūti atrast vārdus, lai raksturotu kolhoza «Nica» vadītāju bezatbildību. Vai tad līdz šim nevarēja saremontēt siena pļaujas inventāru? Diemžēl, te iesakņojusies daudzu svarīgu darbu vadīšanā ļoti bīstamā pašplūsmas slimība. Kolhoza valde lemj slaucēju materiālo ieinteresētību piena izslaukumu kāpināšanā, bet nirst pašu svarīgāko — lopbarības sagādi. Burtiski — aizmirst, jo pat 19. jūnijā, kad valdes sēdēs protokolā ierakstīja lakonisko frāzi: «inventārs puslīdz kārtībā», agronomam b. Stikānam un pārējiem nebija nekādu konkrētu plānu, kā veikt šo uzdevumu.

BEZ MATERIĀLĀS IEINTERESĒTĪBAS DARBA RAŽĪGUMA KĀPINĀŠANĀ NEVAR NOPIETNI RUNĀT PAR LOPBARĪBAS SAGĀDES SEKMĪGU ORGANIZESANU. Vislabākā ir papildapmaksa natūrā, kad kolhoznieki saņem personiskajām vajadzībām zināmu daudzumu no savāktā siena.

Ikviena kolhoza valdes priekšsēdētāja un brigadiera pienākums šajās dienās ir kontrolēt, kā katrs plāvējs veic savu uzdevumu. Visur siena un zālāju pļauja organizējama ar tādu aprēķinu, lai pļaujmašīnas strādātu divās maiņās. Mūsu lauku darbaļaudīm šajā ziņā ir laba pieredze.

Lietus gāzes stipri kavē siena pļauju. Bet tieši šis apstāklis liek mums būt operatīvākiem, izmantot katru izdevīgu stundu. Tādēļ vajag bez kavēšanās zārdot un savest šķūņos izžuvušo sienu.

Laiks uzskatīt arī skābarības gatavošanu. Lai nodrošinātu ziemošanas periodā paredzēto sulīgās barības daudzumu, jāskābē arī savvaļas zāles. Tādēļ šim nolūkam jāizmanto lietainās dienas, lai lopbarības sagāde neaizkavētos.

Pilnu slodzi zāles pļaujmašīnām

Ar materiālās ieinteresētības palīdzību

Kolhozs «Lidums» robežojas ar «Nicu». Apstākļi vieni un tie paši. Bet darba organizācijā atšķirība liela. «Lidumā» par tehnikas remontu parūpējies mehāniķis b. Subņikovs. Mēs sastopam kalēju Izidoru Smilgdrīvu rosāmies ap zāles plāvējiem.

Tie būs rezerves gadījumā, ja kāds iziet no ierindas, — saka b. Subņikovs. Tā ir drošāk, var izvairīties no dikstāves.

Kolhoza priekšsēdētājam b. Zelčānam ir savi aprēķini, kad beigt siena pļauju. 370 hektāru āboliņa un dabisko pļavu te paredz nokopt divu nedēļu laikā. Brigādēs norīkoti ļaudis ar zirgvilkmes grābekļiem, gubotāji un siena vedēji. Pļavās tagad kalst siena vāli. Tiesa, uznākušās lietis gāzes ielīdzinājušas žūšanu.

Šādos apstākļos vajag sevišķi ieinteresēt cilvēkus kāpināt darba ražīgumu, — ļoti pareizi spriež kolhoza priekšsēdētājs.

Pavisam kas cits nekā kolhozā «Nica». Biedra Zelčāna priekšlikums skaidrs: no nopļautā, izžāvētā, no lauka novestā siena katra

vienpadsmitā siena guba pieder tam, kas strādājis lopbarības sagādē. Tie, kas strādās tikai atsevišķos siena sagādes darbos, saņems lopbarību atbilstoši viņu paveiktajām normām. Kolhozniekiem obligāti jāpiedalās siena sagādē. Tas arī ir tagad galvenais pārrunu priekšmets katrā brigādē, kur ar kolhozniekiem speciāli šim jautājumam veltītajās sanāksmēs tiekas valdes pārstāvji.

Redzams, te ļaudis zina katras dienas vērtību. Kolhoza valde dara itin visu, lai ātrāk veiktu sējumu kopšanu, pasteidzinātu siena pļauju.

Tāpēc nevar nepievienoties b. Zelčānam, kad viņš ar sašutumu runā par tiem nedaudzajiem cilvēkiem, kam nerūp kopējās saimniecības intereses. Viktors Auzāns, Voldeņars Jaudzems, Grigorijs Kiriļovs un Imants Norkāklis sadomājuši, ka var iet strādāt, kur tīkas, bet dzīvot kolhozā un baudīt tā labumus.

Savādi, ka šos cilvēkus pie sevis iekārtojis, neprasot nekādas izziņas un atļaujas no kolhoza valdes, Lauku tehnikas apvienības Līvānu iecirkņa priekšnieks b. Linušs. Ka tas nevis nostiprina darba disciplīnu kolhozā, bet gan otrādi — to vājina, b. Linušs gan saprot, tomēr šī lieta viņam maz rūp. Varbūt šo pienākumu b. Linušam atgādinās Lauku tehnikas apvienības

Jēkabpils nodaļas priekšnieks b. Molodavčenko?

Lietišķi organizēt darbus

...Neliels pulciņš vīru sēž pie galda un aizrautīgi debatē. Valdes sēdē vienu pēc otra izlemj darba kārtības jautājumus. Tagad debates risinās sakarā ar slaucējas M. Faļinejevas rīcību. Viņa āboliņa laukos ielaidusi savas grupas govis, lai nu vairāk piena būtu.

— Āboliņš taču ar steigu jāpļauj, un te kāds no mūsu arteļa biedriem atradis vienkāršu līdzekli, kā to nopļaut, — sašutis agronomis b. Stikāns.

— Jāsoda, — kāds noteica. «Par patvaļīgu kolhoza lopu ganišanu āboliņā sodīt M. Faļinejevu ar vienas izstrādes dienas atskaitīšanu,» skan pieņemtais lēmums.

— Nākošais punkts, — skubina priekšsēdētājs b. Lejnīks, — par siena pļauju.

Nolēma protokolēt: «PĻAUJAS INVENTĀRS IR PUSLIDZ KĀRTĪBĀ. PĻAUJU VĀRES SĀKT LAIKĀ.» (pasvitrojums mūsu — red.).

(Turpinājums 2. lpp.)

VISU ZEMJU PROLETĀRIESI, SAVIENOJĒTIES!

PADOMJU DAUGAVA

LATVIJAS KOMUNISTISKĀS PARTIJAS CENTRĀLĀS KOMITEJAS
UN LPSR MINISTRU PADOMES LAIKRAKSTS JĒKABPILS TERITORIĀLĀS
KOLHOZU UN PADOMJU SAIMNIECĪBU RAŽOŠANAS PĀRVALDES ZONĀ

Nr. 22 (2717)
22. gads

Ceturtdien,
1962. gada 5. jūlijā

Maksā
2 kap.

Dosim valstij vairāk

piena produktu!

Sasniegsim republikas pirmrindnieku rezultātus

Pirmajā pusgadā mūsu saimniecībā iegūti vidēji no govīm 1054 kilogrami piena, kamēr mūsu novietnē esam ieguvuši par 391 kilogramu vairāk. Tomēr saimniecībā izslaukumi krituši vidēji no govīm par 116 kilogramiem. Tas, protams, varēja arī nebūt, ja visi lopkopji kopā ar saimniecības vadītājiem un speciālistiem būtu dziļāk analizējuši neveiksmju cēloņus, vairāk meklējuši iekšējās rezerves izslaukumu kāpināšanā.

Daudz rūpīgāk un ar lielāku atbildības sajūtu vajadzētu veikt govju mākslīgo apsēklošanu, lai turpmāk vairs nebūtu tāds stāvoklis, ka daudzas govīs sēklo 7—11 reizes. Mākslīgā apsēklošana ir progresīva, vajadzīga metode, kura šī laikā dod iespēju visā ganāmpulkā uzlabot šķirni, tādējādi celt izslaukumus un tauku saturu pienā. Nostādot govju mākslīgo apsēklošanu augstā līmenī, mēs varēsim turpmāk kāpināt piena ieguvī saimniecībā.

Protams, svarīgākais un izšķiro-

šais izslaukumu kāpināšanā ir barības bāze. Ja tā ir laba un pietiekoša daudzumā, ir arī piens.

Pašlaik mūsu novietnē vidējie izslaukumi no govīm visu sešu slaucēju grupās ir no 11 līdz 15 kilogramiem dienā. Ganības ir jau diezgan noēstas, taču govīm vēl nepiebarojam. Ja tagad uzsāktu govju piebarošanu, mūsu ferma varētu ievērojami kāpināt piena ieguvī. Saimniecībā ir iesēti vīkcauza mīstri, kāpēc jūlijā varēsim piebarot govīm ar svaigu zaļbarību.

Tāpēc, iepazīnušies ar Daugavpils kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes zonas slaucēju atklāto vēstuli, atzīstam, ka turpmāk jāstrādā vēl enerģiskāk. Ir jādomā arī par to, kā strādāsim nākamajā gadā. Šogad saimniecība audzē kukurūzu 89 hektāru platībā jeb par 19 hektāriem vairāk nekā pērn. Ja pērn ieguvām

vidējo ražu no hektāra 250 centnerus, šogad plānojam 350 centnerus. Rūpīgi kopjot sējumus, varēsim šogad saražot par 1365 tonnām vairāk skābarības, kas dos iespēju govīm to izēdināt līdz pat zaļbarības piebarošanas laikam vasarā.

Esam apņēmies mūsu fermā celt jau šī mēnesī vidējos izslaukumus no govīm, lai panāktu republikas pirmrindnieku sasniegumu līmeni — izslauktu no govīm ik dienas 16—18 kilogramu piena. Uzaicinām arī pārējo saimniecības fermu lopkopējas iesaistīties kopējā sacensībā par šo nodomu īstenošanu.

A. DAUGAVIETE,
A. LIELOJURIS,
M. NIKONOVA,
T. LIELOJURE,
I. LEBEDEVA,
A. LIETAVNIECE,
Dubnas kolhoza lopkopji

Būs bagāta kāpostu raža

Kolhozā «Rīts» samērā lielās platībās audzē kāpostus. Lai stādījumi neaizaugtu ar nezālēm, tos rūpīgi kopj. Kāpostus ar zirgvilkmes kultivatoru vago 5. klases skolnieks J. Lietavnieks un kolhoznieks A. Lietavnieks.

V. BEĻEVIČA foto

Nopļauti 104 hektāri zālāju

Asie izkopts zobi pareizās līnijās noliec vienu pēc otra ziedošos zāles vijņus. Un, kad pievakarē 4. brigādes brigadieris Mikelis Astahovskis pārskata padarīto, viņš var ierakstīt savā piezīmju grāmatiņā atkal jaunus nopļautās platības. Šajā brigādē uz 30. jūniju bija nopļauti zālāji 74 hektāru platībā,

no tiem saguboti 50 hektāri. Dūšīgi pļauju veic Antons Grīgalovičs, Juris Skudra, Kārlis Krūmiņš, Jānis Kanderāns un Kārlis Zālītis.

Arī pirmajā brigādē izvērsusies zālāju pļauja. Šeit nopļauti 30 hektāri. Sienu zāvē un gubo.

P. SVOKS

Kolhozā «Vienība»

PARTIJAS DZIVE

Kontroles komisijām plašs darba lauks

Rajona rūpniecības kombināta komunisti pārskata un vēlēšanu sapulcē kritiski novērtēja līdz šim paveikto. Panākumi uzņēmuma kolektīva un partijas pirmorganizācijas darbā ir. To uzskatāmi rāda ražošanas plānu izpilde, atpalcības pārvarēšana vairākos cehos un darbnīcās. Tomēr vēl arvien uzņēmumam lielas neizmantotas rezerves ražošanas kāpināšanā, bet it sevišķi izlaižamās produkcijas kvalitātes paaugstināšanā.

Pirmkārt, jārunā par sortimenta plāna neizpildi. 1961. gadu kombināts noslēdza ar minusiem šini svarīgajā rādītājā. Tie nopietni kavē kombināta ražošanas plānu izpildi, tautas saimniecība nesāņem plānoto produkciju. Vēl uztraucošāki fakti par izstrādājumu kvalitāti. Daudz brāķa Jēkabpils vilnas vērpūvē, trikotāžas cehā, slukti organizēta kontrole par kvalitāti mehāniskajās darbnīcās. Ja pie šīm vēl piebilst, ka uzņēmuma cehos gausi lievie jauno tehniku, ielīgst jaunā kažķu cepļa nodošana ekspluatācijā, var droši sacīt, ka neizmantotās rezerves šeit tiešām lielas.

Par šiem trūkumiem pārskata ziņojumā runāja sekretārs V. Buks, pie tiem savās runās pakāvējās komunisti. Tomēr neviens no runātājiem nepastāstīja, ko šini virzienā darijušas partijas kontroles komisijas. Par šo komisiju darbu runāja it kā garām ejot. Un ne bez iemesla. Ne birojs, ne pirmorganizācija nav rosinājušas to darbību, bet to locekļu pašdarbība un iniciatīva neuzrādīja augstu līmeni.

Mēbeļu fabriku Jēkabpilī nevar vairs uzskatīt par jaunu uzņēmumu. Partijas grupā te deviņi komunisti. Tas ir pietiekošs partijas priekšpulkis, lai vestu aiz sevis visu kolektīvu. Diemžēl, te vēl arvien daudz nebūšanu un nekārtību. Dažkārt paši komunisti nav pāraugs pārējiem. Pārskata sapulcē pamatoti pārmeta grupas organizatoram V. Radkevičam, kas sistemātiski neizpilda ražošanas uzdevumus. Tieši biedram Radkevičam visvairāk vajadzētu padomāt par personīgo piemēru ražošanā un tad pelt un kritizēt citus. Runātājs un kritizētājs viņš liels. Arī šoreiz viņš savu runu sāka ar aicinājumu:

— Mazāk slavēt, vairāk runāt par trūkumu novēršanu!

Tālāk sekoja trūkumu un kļūdu uzskaitē. Oratoru dedzīgi atbalstīja galdnieks A. Artemjevs. Runāja arī pats fabrikas vadītājs J. Rudzītis. Viņi tribīnē dedzīgi pierādīja un

cits citu papildināja, cik daudz trūkumu darbā, kā tie traucē ražošanu. Ja tikpat enerģiski viņi būtu rīkojušies uzņēmumā, visas nebūšanas sen būtu izskaustas.

Jaunievēlētais partijas kontroles komisijas loceklis krietni būs jāpāstrādā, lai noskaidrotu, kāpēc kombinātā arvien atgādās brāķa produkcija, trūkst materiālu, iesaldē racionalizācijas priekšlikumus, zema ražošanas kultūra. Ilgāku laiku daudz nebūšanu bija Jēkabpils mēbeļu fabrikā, kaut gan te pastāvīgi strādāja viens no kombināta partijas pirmorganizācijas kontroles komisijas locekļiem — I. Jekimenko. Tomēr, kā redzams, viņš vairāk bijis goda loceklis, nekā kontrolieris.

Pilnas rokas darba būs arī otrajai partijas kontroles komisijai, ko izveidoja pārskata sapulcē. Jaunās tehnikas ieviešanā vēl arvien ik uz soļa jāstāpās ar dažādiem šķēršļiem. Trīs gadu dikstāves jubileju var atzīmēt vakuuma preseī, kas vēl arvien stāv neizmantota rūpniecībā. Livānu iecirkņa ķieģelnicā, gandrīz pusgadu turpinās kompresoru uzstādīšana vilnas vērpūvē Jēkabpilī. Ļoti ilgi turpinās jaunās metināšanas iekārtas uzstādīšana mehāniskajā darbnīcā. Šādu un tamlīdzīgu piemēru uzskaiti varētu turpināt. Par šīm nebūšanām pārskata sapulcē runāja daudzi komunisti. Laiks vārdus pārvērst darbos. Jaunā tehnika ne stundu nedrīkst stāvēt dikā. To prasa uzņēmuma un tautas saimniecības intereses.

Pie viena jāatzīmē, ka uzņēmuma partijas pirmorganizācija nepietiekošu uzmanību velti racionalizatoru kustībai. 13 racionalizācijas priekšlikumi gada laikā tādām lielām uzņēmumam ir daudz par maz. Ik uz soļa kombinātā var sastapt mašīnas un iekārtu, kas gaidīt gaida racionalizatoru un novatoru rokas, izdomu. Neapmierina kadru kvalifikācijas paaugstināšanas norise, daudziem strādniekiem zems vispārējais izglītības līmenis, bet vakarskolā mācās tikai nepilni divi desmiti strādnieku un kalpotāju. Nav jābrīnās, ka šādos apstākļos viens otrs ceha vai darbnīcu meistars vairāk ciena degvīna pudeli, nekā tehnisku grāmatu, kas viņam nepieciešama darbā.

Partijas kontrole ražošanas sfērā visnotaļ jāpastiprina. Tas ir svarīgs priekšnoteikums jaunu darba uzvaru kardināšanā. Jaunizveidotajām partijas kontroles komisijām nekavējoties jāķeras pie savu pienākumu pildīšanas.

D. SLIKŠANS

(Turpinājums no 1. lpp.)

Par nožēlošanu, aculiecinieki nebija šajā valdes sēdē notikušajām sarunām, toties zināmā mērā mums tās izdevās restaurēt pēc pirmavotiem... Tādā garā kolhoza «Nica» valde lēma un sprieda 19. jūnijā.

Acīm redzami, var diskutēt par valdes lēmumu formu, garumu, toties viens gan skaidrs, ka šim kolektīvās vadības orgānam, kam kolhoznieki uzticējuši rūpes par lopbarības sagādi ganāmpulkam, nāktos katrā gadījumā rīkoties daudz konkrētāk, noteiktāk. Veltīgi saimniecībā meklēt kaut kādus plānus un aprēķinus par āboliņa un siena plaujas termiņiem, darba spēka un tehnikas izmantošanu.

Bet kā tad ir ar valdes viru vienbalsīgo apstiprinājumu, ka plaujas inventārs ir puslīdz kārtībā?

Lūk, kāda aina šodien atklājas pie kolhoza «Nica» darbnīcām.

Esam pie kolhoza darbnīcām. Jekims Ivanovs rosās ap kādu no zāles plāvējiem.

— Nezinu, ko iesākt, — sašutis saka viņš. — Man pašam plaujmašīna jāremontē, bet trūkst rezerves daļu.

Turpat blakus stāv otrs zāles plāvējs, kas arī gaida kārtu uz remontu. Plāvējs tai gan nozīmēts, bet tas arī viss.

Mūsu fotoobjektīvam izdevās fiksēt, kāda vērtība ir kolhoza «Nica» valdes apgalvojumam, ka siena plaujas inventārs puslīdz kārtībā. Fotoattēla priekšplānā redzami zāles plāvēji, kuriem vajadzēja tajā dienā jau tarkšķēt plāvās. Turpat novietotas arī labības plaujmašīnas. Iespējams, ka arī par tām valdes viri teiks — puslīdz kārtībā...

Par inventāra trūkumu saimniecības vadītāji sūdzēties nevarētu. 9 zirgu vilkmes zāles plāvēji un viens agregāts KSP-2,1, ko darbina

traktors. Visus tos gada sākumā atzina par lietojamiem un remontējamiem. Norakstīta kā nederīga nav neviena no šīm mašīnām. Pieņemsim, ka viena zirga vilkmes zāles plāvēja darba ražīgums dienā ir 3—4 hektāri. Tādā gadījumā ap 320 hektārus dabisko un sēto zāļu, norikojot katrā no trim brigādēm pa diviem plāvējiem, kā arī izmantojot kolhoza vienīgo traktorvilkmes plāvēju, varētu nopļaut 11—14 dienu laikā. Nopļaut, izžāvēt vidēji dienā sienu 24—30 hektāru platībā nekādā ziņā nav sarežģīta lieta.

Bet kolhoza «Nica» arī vienkāršas lietas kļūst sarežģītas. Patlaban nopļauts tikai... desmit hektāru siens.

— Esam iestrēguši, — taisnojas brigadieris F. Faļinejevs. — Mums jāravē cukurbietes, cilvēku trūkst.

Turpat vai standartizēts taisnošanās veids. Tikai ļoti nepatīkami,

Šodien panākumus izšķir tempi

Kolhoza «Rožkalns» ļaudis sākuši lopbarības sagādi. Divās brigādēs strādā plāvēji, darbs uzsāks trešajā. Līdz 1. jūlijam nopļauti 11 hektāri. Notiek gan sēto, gan dabisko zāļu plauja. Pašlaik strādā četras plaujmašīnas. Maz. Siens laiks nav stiepams jēdziens. To nevar atlikt, paildzināt. Aboliņš un plavu siens pāraug, zaudē barības vērtību. Gaidīt, kamēr uzlēdēs absolūti visa zāle, nozīmē zaudēt laiku, pazemināt siena kvalitāti. Tāpēc vilcināties nedrīkst.

Plaušanas tempi div un trīskārt jāpalielina. Kolhozā ir plaujmašīnas, pieredzējuši plāvēji. Šodien visi spēki, visa tehnika jālaiž darbā.

Kolhozā nav agronoma. Viss organizatoriskais darbs brigadieru rokās. Tāpēc šodien valdei, priekšsēdētājam stingri jāprasa, lai siena plauja masveidā notiktu katrā brigādē.

Daži kolhoznieki aplami uzskata, ka lietderīgi nogaidīt, kamēr zāle vēl paaugas. Taču nevajag dzīvot zināšanu agronomijā, lai šo skatu apgāztu. Pēc noziedēšanas jebkura zāle pakāpeniski pārkoksnejas, zaudē sulīgumu, barības vērtību. Tāpēc pareizi rīkojas tie, kas pilnā sparā plauj, žāvē un sagubo sienu. Drīz vien šajos laukos būs sulīgs atāls. Lūk, kur pilnvērtīgas lopbarības rezerve. Tā ir sen un vispār atzīta patiesība. Diemžēl, dažu brigadieru un kolhoznieku prātos iesakņojies aplamais un kaitīgais uzskats par zāles masas pieaudzēšanu pēc tās pārziedēšanas.

Tāpēc šodien atklāti jāpasaka kolhoza «Rožkalns» valdei, priekšsēdētājam b. Smilgam, brigadieriem — jūsu rokās panākumu ķīla. Kolhoza lopiem jānodrošina ne tikai bagātīgi, bet arī pilnvērtīgas lopbarības krājumi. Siens plaujas tempi kolhozā šodien nevienam nevar apmierināt. Jau rīt, parīt darbā jālaiž visa tehnika, bet plāvēju pēdās — gubotāji.

Personīgo interesu pavadā

Kolhoza «Dzintars» zālāju laukos pilnos ziedos āboliņš, timotiņš un cita sēta zāle. Tirumi skubināt

Vispasaules miera cīnītāju forums

Miers! Vispārēja atbrūpošanās! Šie vārdi arvien biežāk redzami blakus. Darba cilvēki savus sapņus par mieru saista ar vispārēju un pilnīgu atbrūpošanos. Un tā ir liela dzīves patiesība. Visāsākais ceļš uz pasauli bez kariem ved caur atbrūpošanos. Ieročus ražo cilvēka rokas. Cilvēks var tos arī iznīcināt. Šī vienkāršā patiesība izpaužas Padomju Savienības ārpolitikā — miera un draudzības politikā!

Aterēsīmes: pirms divarpus gadiem no Apvienoto Nāciju Organizācijas Ģenerālās Asamblejas tribīnes visu pasauli pārskanēja mūsu valdības galvas N. Hruščova aicinājums panākt vispārēju un pilnīgu atbrūpošanos. Ženēvas sarunās Padomju valdība iesniedza līguma projektu par vispārēju un pilnīgu atbrūpošanos stingrā starptautiskā kontrolē.

Uzvarējušā sociālisma zemes priekšlikumi izraisījuši kvēlu atbalsi miljoniem cilvēku sirdīs. Tos atbalsta arvien lielāks skaits valstsvīru un veselu valstu.

Ar ko gan imperialisti atbild uz PSRS miermīlīgajiem pasākumiem, uz tautu cīņu par mieru? Ar drudžainās bruņošanās pastiprināšanu, ar jaunām avantūrām dažādos zemeslodes rajonos, ar neprātīgu kara propagandu, indīgām koldošanās vīrs Ziemsvētku salas, ar diversijām kosmosā.

Pašreizējā starptautiskā situācija prasa pastiprināt cīņu par miera saglabāšanu un nostiprināšanu, par vispārēju un pilnīgu atbrūpošanos stingrā starptautiskā kontrolē, par kodolieroču un kodoltermisko ieroču izmēģinājumu izbeigšanu, par kara propagandas aizliegšanu. Ar AKTĪVU UN ENER-

GISKU RICIBU TAUTAS VAR PIESPIEST IMPERIĀLISTUS NOVĀKT ŠKĒRSĻUS, KO VIŅI RADĪJUSI CEĻĀ UZ VISPĀRĒJU UN PILNĪGU ATBRŪPOŠANOS.

Panākt vispārēju atbrūpošanos, nodibināt stingru mieru uz zemes — tieši šos mērķus tad arī cenšas sasniegt Vispasaules kongress par vispārēju atbrūpošanos un mieru, kas 9. jūlijā sāks savu darbu mūsu Dzimtenes galvaspilsētā. Pārī par 2.000 delegātu un vienu no visām pasaules daļām — vai gan tas nav miermīlīgo spēku pozīciju nostiprināšanās pierādījums! Maskavas kongress ir viens no visautoritātīvākajiem starptautiskās miera piekritēju kustības forumiem.

Kongresa uzdevums ir izstrādāt pamatu visu miera nostiprināšanā ieinteresēto spēku sadarbībai, atrast ceļu uz atbrūpošanos un pasargāt tautas no iznīcinoša kodolkara draudiem. Brīvā un vaļsirdīgā diskusijā Maskavas foruma dalībnieki salīdzinās savus viedokļus par vispārējās atbrūpošanās aktuālajām problēmām. Jo rūpīgi tiks apspriesti jautājumi, kas saistīti ar cīņu par nacionālo neatkarību.

Vispasaules forumu sagatavojusi kongresa Starptautiskā komiteja. Tajā pēc pašu vēlēšanās apvienojušies daudzi izcili sabiedriskie un politiskie darbinieki, zinātnieki, rakstnieki un mākslas darbinieki. No Padomju Savienības komitejā darbojas A. Korņeļuks, T. Nikolajevs, N. Semjonovs, N. Tihonovs, P. Fedosejevs, M. Solohovs, D. Sostakovičs un I. Erenburgs.

LEMUMS SASAUKT VISPASAULES KONGRESU PAR VISPĀRĒJU ATBRŪPOŠANOS UN MIERU IZRAISĪJIS DEDZĪGU ATBALSĪ VISAS PASAULES SABIEDRISKĀJĀS APRINDĀS. Daudzās zemēs sastādītas lielas delegācijas. Kongresa idejas atbalsta plašas starptautiskās un nacionālās sabiedriskās organizācijas: Vispasaules arodbiedrību federācija, Starptautiskā demokrātiskā sieviešu savienība, Āzijas un Āfrikas zemju solidaritātes organizācija un citas. Vēlēšanos piedalīties kongresā izteikuši ievērojami ār-

zemju sabiedriskie darbinieki, zinātnieki, biznesmeņi, kultūras darbinieki un parlamentu deputāti no Anglijas, Francijas, Indijas, ASV, Japānas, Brazīlijas, Itālijas un daudzām citām zemēm. Atbalstot kongresu, pacēlušī savu balsi tādi visā pasaulē pazīstami cilvēki kā Viljams Dibuā, Bertrāns Rasels, Alberts Šveicērs, Sairuss Itons, Pablo Pikaso, Žans Pols Sārtrs, Pablo Neruda un Kaoru Jusuj.

Nacionālās sagatavošanas komitejas sakopējušas kongresam gleznu, fotoattēlu, grāmatu un plakātu izstādes, kas veltītas tautu cīņai par mieru.

«Šim kongresam būs milzīga loma visu kontinentu miermīlīgo spēku apvienošanā,» saka Indijas miera padomes ģenerālsēkretārs Romešs Čandra. «Maskavas kongress,» raksta Kubas sabiedriskais darbinieks, Havannas universitātes rektors Huans Marinello, «var kļūt un kļūs par izšķirošu faktoru tādiem tautu lēmumiem, kas padarīs nekaitīgu dažu valdību kareivīgo politiku.»

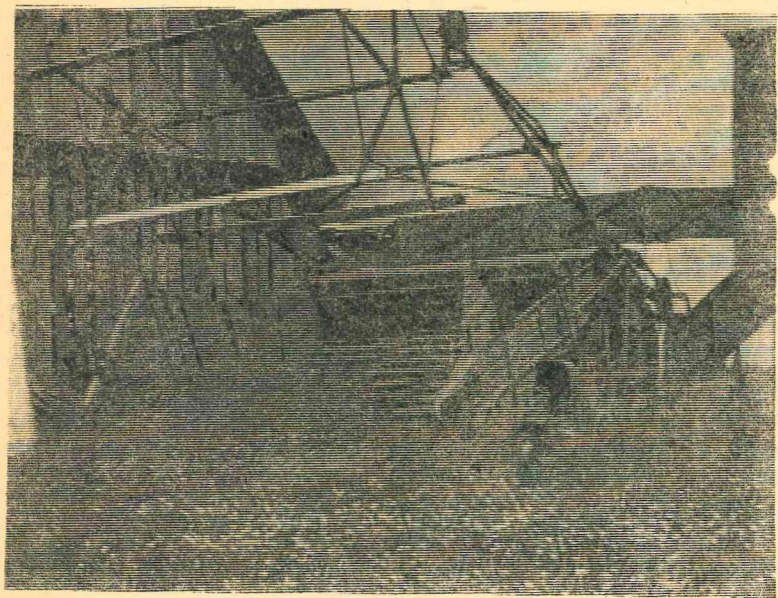
Tā tas arī būs! Visi godīgie cilvēki visos kontinentos ir ieinteresēti novērst kara draudus, nostiprināt mieru.

Ar sajūsmu kongresam gatavojas mūsu tauta. Maskavā notikusi padomju sabiedrisko aprindu pārstāvju konference par vispārēju atbrūpošanos un mieru; tajā ievēlēti 100 delegāti Vispasaules kongresam. Norādījumā delegātiem izteiktas mūsu tautas domas un centieni, tās nelokāmā apņēmība panākt atbrūpošanos un mūžīgu mieru uz zemes. Gaidāmā KONGRESA CILDENIE MĒRĶI IR TUVI UN SAPROTAMI IKVIENAM PADOMJU CILVEKAM: AR MIERU VIŅŠ SAISTA SAVU LAIMĪGO DZĪVI, SAVU DARBU KOMUNISMA CELTNIECĪBAS VĒRĒ.

Mūsu tauta no visas sirds novēl kongresa delegātiem, visiem, kas pašizliedzīgi un varonīgi cīnās par pasauli bez kariem, lielus panākumus!

V. ĻEBEDEVS

plaujmašīnām Zinātnes jaunumi

Lūk, kā kolhoza mehāniķis Druvvaldis Cepurītis atstājis nezāļu varā skābarības kombainu.

skubina plāvējus stāties pie darba. Tomēr velti klausīties — šeit nedzird plaujmašīnu tarkšķēšanu.

Pie jaunajām mehāniskajām darbnīcām grupa mehanizatoru izkrauj no automašīnas grants kravu. Apjautājamies viņiem, kāpēc klusē plaujmašīnas, kur sastopams priekšsēdētājs, agronome.

— Priekšsēdētājs? Lūk, pašlaik brauc ar grants kravu, — smīnot uz ceļa pusi pamāj padrukns puisis.

— Vai tad kolhozā šoferu trūkst? — Nē, bet priekšsēdētājs pēc aroda šoferis...

Valdes priekšsēdētājs Jānis Bekešs ar kravas mašīnu pazūd aiz ceļa likuma.

Mūsu priekšsēdētājam steidzams darbs — pašam šķūnītis jābūvē. Pamatiem vajadzīga grants, — pastāsta kāda kolhozniece.

Priekšsēdētājs aizņemts ar personīgo ērtību rādīšanu un nelielas zinīs, ka plaujmašīnas klusē. Pēc kāda laika pa ceļu atkal aiztrauc viņa vadītā mašīna ar jaunu grants kravu. Nevar pārnest priekšsēdētājam par darba — spara trūkumu!

Bet saimniecības tīrums aboliņš līdz 2. jūlijam nopļauts tikai ap 5 hektāru platībā un tas pats nesaugubots. Jānopļauj vairāk nekā 160 hektāri, tani skaitā ap 35 hektāri agrā aboliņa.

Meklējam agronomi Anastasiju Bekešu, priekšsēdētāja dzīves biedri. Arī viņu nesastopam tīrums, bet mājās.

— Pļausim, katrā ziņā pļausim, — Anastasija Bekeša sarosās. — Mums kolhozā darbam sagatavotas sešas plaujmašīnas. Katrs plāvējs dienā vismaz četri hektāri nopļaus, — agronome attēlo ražošanas darbu ainu.

— Manā brigādē vien darbam gatavas 5 plaujmašīnas, — agronomi papildina pienākušais otrās brigādes brigadieris Pēteris Kivlenieks.

Uz brīdi iestājas neveikls klusums. Agronome apmulst. Brigadieris, priekšsēdētājam labu gribēdams, izdarījis lāča pakalpojumu. Iznāk,

Kolhoza «Lidums» kalēji Izidors Smilgzdrivs ar savu palīgu Pēteri Jaunzemu savlaicīgi sagatavojuši darbam zāles plāvējus, tagad viņi remontē labības plāvējus.

Attēlā: Izidors Smilgzdrivs pārbauda remontam atvesto labības plāvēju. D. ZELTIŅA foto

PIRMIRINDNIEKU PIEREDZES LABORATORIJA

Sopavasār PSRS tautas saimniecības sasniegumu izstādē sāka savu ceturto sezonu. Izstādi pamatoti var nosaukt par pirmirindnieku pieredzes laboratoriju. Tā aizņem vairāk nekā 200 hektāru lielu platību, kurā izvietoti 79 paviljoni un daudz atklātu demonstrācijas laukumu. Plašais eksponātu klāsts rāda, kā tiek īstenoti PSKP XXII kongresa vēsturiskie lēmumi par komunisma materiāli tehniskās bāzes rādīšanu. Izstādē ir vairāk nekā 100 tūkstoš dažādu eksponātu. Apmēram 20 tūkstoši no tiem izgatavoti septiņgades ceturtajā gadā. Ikviens apmeklētājs paviljonos atrod daudz pamācoša un interesanta.

Soreiz, cienījamais lasītāj, mēs pastāstīsim Jums par dažiem jaunumiem.

BRINŠKĪGI LIDZGAITNIEKI

Kātru dienu simtiem ekskursantu zemkopības un kukurūzas paviljonos noskatās filmu «Brinšķi darītājs». Tās kadri stāsta par kukurūzas tīkšanos ar saviem līdzgaitniekiem — zirņiem un pupām. Kā dzimusi šī draudzība, kādu labumu tā sola lauksaimniecībai, rāda tematiskā izstāde «Progresīvas zirņu, lopbarības pupu un graudaugu augstu ražu ieguves metodes».

Sās izstādes eksponāti, ko atsūtījuši Krievijas Federācijas, Ukrainas, Lietuvas, Moldāvijas un citu republiku kolhozi un padomju saimniecības, pārliecinoši rāda, ka kukurūza, zirņi un pupas dod miljoniem centneru graudu, ka šīs kultūras ir vērtīga lopbarība un svarīgs augšnes auglības celšanas līdzeklis. Apmeklētāji ilgi uzskatās pie Lipeckas apgabala padomju saimniecības «Pē-

rovskij» stenda. Caurmērā no katra zirņu sējumu hektāra šī saimniecība iegūst 1247 rubļu lielu ienākumu. Šī kultūra tur aizņem 110 hektārus. Turpat blakus kādā stendā minēts cits un ļoti pārliecinošs skaitlis. Sējot zirņus un likvidējot tīras papuves, PSKP XXII kongresa kolhozs, ko vada Sociālistiskā Darba Varonis V. Kavuns, divas reizes palielinājis graudu ieguvu.

ZINĀTNIEKU DEVUMS

Ikvienu laukkopja un mehanizatora uzmanību Moldāvijas PSR paviljonā saista oriģinālā ierīce sējmašīnai «SKGK-6V». Šo jauninājumu konstruējis M. Frunzes Kišinevas lauksaimniecības institūta docents A. Poplavko. Parastās sešrindu sējmašīnas lemesitīm piemontēti divi nelieli bunkuri: viens no tiem domāts kukurūzas sēklai, bet otrs — pupām. Mainot sējaparāta konstrukciju, var vienlaicīgi kaisīt zemē abu kultūru sēklu. Oriģinālo ierīci var viegli izgatavot kolhoza vai padomju saimniecības darbnīcā.

Pieredze rāda, ka, audzējot kukurūzu kopā ar lopbarības pupām, pat līdz 70 procentiem palielinās olbaltuma daudzums lopbarībā.

Interesants ir arī kāds cits eksponāts. Tā ir ierīce, ar kuru kukurbietes, burkānus un sīpolus var sēt 8 līdz 10 centimetrus platās rindās. Oriģinālo darbariku konstruējis Moldāvijas PSR Apūdeņojamās zemkopības un dārzenkopības zinātniski pētnieciskā institūta līdzsirdnieks A. Serbulovs. Tik platās rindās iesētas kukurbietes un burkāni var ravēt mehanizēti. Turklāt pusotras līdz divas reizes palielinās kultūru raža.

MIGLA IZNICINA KAITĒKĻUS

Baltis mākonis lēni peld

virs augļu dārza. Tas ietin katru koku, katru zaru, katru lapiņu. Kaitēkļi tiek iznīcināti. Tos nonāvē ķīmikālijas, ko izsmidzina traktoram uzmontēta aerozolu mašīna.

Šo uzkarināmo aerozolu mašīnu, ko sauc par «Pēketu», izgatavojis viens no Līvovas Tautas saimniecības padomes uzņēmumiem. Agregāts ir ļoti augstāzīgs. Vienā stundā ar to var apstrādāt 25 hektārus augļu dārzu vai 90 hektārus tīrumu.

KOKI BEZ VAINAGIEM

Anaseuli (Gruzijas PSR). Grūti iedomāties koku bez vainaga. Taču tādi sastopami: tie ir klājniekie citronkoki. Šādu koku izaudzējuši PSRS Anaseuli tējas un subtropu kultūru zinātniskās pētniecības institūta līdzsirdnieki. Parastā citronkoka zarus pieliec pie zemes un nostiprina ar mietinīem. Ar laiku koka vainags sāk augt līmeniski — platumā. Šādu klājnieku koku viegli nosēgt un pasargāt no aukstuma. Kā zināms, citronkoks nepanes pat 5 grādus lielu salu. Jaunā forma dod iespēju citronkokus audzēt pat tur, kur gaisa temperatūra sasniedz minus 15 grādus. Klājniekais citronkoks ir ļoti ražīgs, tā augļiem ir laba kvalitāte.

KLIMATS — PĒC PASŪTIJUMA

Maskava. Jaunā maksīgā klimata ierīce «UIK-3» spēj radīt tiklab svelmainās Afrikas, kā arī bargo ziemeļu klimatu. Tās kamera, kuras platība ir 6 kvadrātmetri, var audzēt visu kontinentu augus. Tur iespējams uzturēt temperatūru no minus 5 grādiem līdz plus 60 grādiem kā arī nepieciešamo gaisa mitrumu.

Kameru apgaismo īpatnās spoguļspuldzes ar ūdens filtru. Ar šīm spuldzēm var panākt saules gaismai tuvu apgaismojumu. Ierīce ir apgādāta ar programmas automātiku, kas ļauj imitēt dienas un nakts režīmu maiņu. Maksīgā klimata ierīce «UIK-3» zinātniekiem dod iespēju veikt zinātniskās pētniecības eksperimentus augkopībā. Tā palīdzēs atrast jaunus līdzekļus un metodes, kā apkarot lauksaimniecības augiem kaitīgus kukaiņus un baktērijas.

Maksīgā klimata ierīci radījuši PSRS Lauksaimniecības ministrijas centrālā eksperimentālā un konstruktoru biroja speciālisti sadarbībā ar Vissavienības augu aizsardzības zinātniskās pētniecības institūta darbiniekiem.

AR LIELGABALU CIŅĀ PRET... SMECERNIEKU

Barnaula. Šī mašīna stipri atgādina pašgājēju lielgabalu, taču tā ir iestata tikai cukurbiešu plantāciju kaitēkļiem.

Aerozolu tipa ģenerators, braukdamas cukurbiešu rindu virzienā, izsveiz no stobra veselus indīgo vielu vākus. Vīrs sējumiem izveidojas mākonis, kas, nosēzdamies uz augiem, iznīcina biešu spradžu smecerniekus un citus kaitēkļus.

Izmēģinājumi, ko Aleiskas rajona kolhozu un padomju saimniecību tīrums veikusi ķīmiku ekspedīcija, parādīja, ka ģenerators ir ļoti augstāzīgs mašīna. Dažu stundu laikā rajonā ar ķīmikālijām tika apstrādāti 3000 hektāru cukurbiešu sējumi.

(TASS)

IZMANTOT KATRU REZERVU

Minerālbarības lielā nozīmē lopu produktivitātes kāpināšanā ir ļoti zināma ne tikai speciālistiem, bet arī ikvienam lopkopim. Tomēr, pat pavisam analizējot stāvokli rajona saimniecībās, jāatzīst, ka minerālbarības izlietošanu kontrolē ļoti pavisam, daudzās vietās to neizbāro nemaz.

Nereti, iegriežoties lopu novietnēs, var novērot, ka govīs sāk visu grauzt, laizīt sienas un citus priekšmetus, vērojams ēstgribas trūkums. Tas liecina, ka dzīvniekiem trūkst minerālbarības, sevišķi kalcija, kālija, nātrija un citu. Tani pašā laikā lopbarības sāls, kaulu milti, lopbarības krits, bezflora fosfors un cita veida minerālbarība pietiekamos daudzumos ir dabūjama lauku apgādes noliktavās. Bieži vien tā jau aizceļusi pat uz saimniecībām un neizlietota guļ klētīs vai pat fermu tuvumā. Un tikai nolaidīgu lopkopības speciālistu un bieži pašu lopkopju vainas dēļ šo vērtīgo minerālbarību nesamērīgi dzīvnieki, kā rezultātā samazinās to produktivitāte. Runāsim konkrēti — šādas klūdās pieļautas kolhoza «Padomju Latvija», «Komunārs», «Sēlija», «Leņina karogs», «Strauts» un citur. Nekārtībām ar piemēgtām acīm garām paiet arī šo saimniecību veterinārie darbinieki.

Gribas atgādināt saimniecību speciālistiem un lopkopjiem, kas vēl līdz šim laikam nav izpratuši minerālbarības lielo nozīmi, ka dzīvniekiem, kuriem trūkst minerālbarības, samazinās piena izslaukums un dzīvsvāra pieaugumi, augoši jauno atpaliek attīstībā, ļoti bieži ir lopu saslimšanas gadījumi.

Govs, kura dod 15 kilogramu piena dienā, kopā ar to izdala no organisma ap 120 gramu minerālvielu. Ja kalcija piegāde ilgāku laiku nepietiek, govs piena sekrecijai ņem kalciju no sava skeleta sistēmas, kā rezultātā samazinās kaulu izturība. Pakāpeniski tiek ietekmēta piena produkcija, samazinās izslaukums.

Vēl stiprākā mērā var izpausties fosfora trūkums. Tā rezultātā samazinās dzīvsvārs, parādās laizīšanas kaite un osteomolārijas pazīmes. Ievērojami samazinās piena ražošana, parādās kaulu sistēmas bojājumi,

dzīvnieki slikti apaugļojas. Ja trūkst nātrija (vāramās sāls), dzīvnieka organismā rodas vispārēji vielmaiņas traucējumi, samazinās ēstgriba, traucēta arī gremošana, un beidzot sālskābes trūkuma dēļ kuņģī tā pavisam izbeidzas. Vāramās sāls iedarbojas kā kairinoša viela. Barību, ko dzīvnieki labprāt neēd, tā padara garšīgāku, un ļoti to uzņem lielākā daudzumā. Tajā pašā laikā sāls ierosina gremošanas sulu atdalīšanos, tādējādi vienlaikus veicinot barības uzņemšanu, kā arī sagremošanu.

Bieži lopkopji mēģina attaisnoties, ka dzīvnieki neēd, piemēram, kritu, kaulu miltus un bez spēkbarības tos lopiem nevarot iedot. Tas nav pareizi. Izēdīšanas metožu ir ļoti daudz, un tās visai dažādas. Vislabāk lopbarības kritu, kaulu miltus vai bezflora fosforu pareizās attiecībās sajaukt kopā ar smalko sāli un novietot vai nu barības galdos, vai speciālās silītēs, lai katrs govs vai jauno lops to varētu dabūt. Ļoti labi minerālbarību var izēdīt ganībās, sabrot speciālā lielā silē, kas atrodas zem jumtiņa un ir pārvelkama tāpat kā dzirdināšanas cisterna no viena aploka uz otru. Minerālbarību var izēdīt arī apkaisot ar to nopļauto zaļbarību, ko piebāro papildus.

Bieži jāsastopas ar faktu, ka arī cūku fermās ne vairs ievieš, ne sīvētiem, kā arī pārējām cūkām neizēdina minerālbarību. Sevišķi nepieciešams šiem dzīvniekiem ir kalcijs un fosfors. Šādas nolaidības rezultātā saimniecībās tiek pieļauta liela sivēnu krišana, cūkas slimo ar kaulu slimībām.

Saimniecību vadītājiem stingri jākontrolē, kā tiek izpildīts šis lopu produktivitātes palielināšanas priekšnoteikums. Cīņā par lopkopības produkcijas ražošanas palielināšanu nedrīkst atstāt neizmantoju vienu iespēju.

J. GRĀVERIS,

Jēkabpils teritoriālās kolhozu un padomju saimniecību ražošanas pārvaldes galvenais zootehniķis

Sākotnējās kvalifikācijas piešķiršanas eksāmeni Jēkabpils 1. vidusskolā

Jau otro gadu Jēkabpils 1. vidusskolā, tāpat kā pārējās republikas vidusskolās skolnieki blakus mācībām iziet arī profesionālo apmācību, lai, beidzot vidusskolu, kopā ar diplomu saņemtu arī kvalifikācijas apliecību izvēlētajā specialitātē.

Nobeidzot mācību gadu, 10. klases skolniekiem bija pārbaudes un kvalifikācijas piešķiršanas eksāmeni. Labu sagatavotību tajos parādīja galdnieki Z. Upmalis un E. Skadiņš un šuvējas I. Šurko, P. Lazdiņa un I. Miķelsone, kuriem eksaminācijas komisija piešķīra 3. kategoriju. Arī daudzi citi skolnieki, kuri ieguva 1. un 2. kategoriju, parādīja, ka pēc zināšanu un iemaņu piespēšanas, jau skolu nobeidzot, varēs saņemt 3. kategorijas apliecības. No mehanizatoriem labākās zināšanas uzrādīja M. Vilciņš un A. Krievāns, bet arī viņiem vēl krietni jāpāstrādā, lai iegūtu 3. klases traktorista tiesības. Kvalifikācijas piešķiršanas un pārbaudes eksāmens palīdzēja arī grupu vadītājiem atklāt trūkumus, kuri nākošajā rudenī vēl jālikvidē.

T. ASARIŅŠ,

Jēkabpils 1. vidusskolas mācību pārzinis ražošanas apmācībā

Pārdomājot kādu rakstu

Ar prieku izlasīju «Padomju Daugavas» 23. jūnija numurā Jēkabpils 1. vidusskolas mācību pārzina ražošanas apmācībā b. Asariņa rakstu «Pašu pelni — tas skan labi!». Raksts ir ļoti audzinošs, tāču nav skaidrs kāds jautājums, kas neviļus izvirzās, izlasot to. Vai ir pareizi, ka skolnieki, kas nav piedalījušies kolektīvajā darbā kolhoza «Vārpa», tomēr varēs piedalīties kopējā ekskursijā, pateicoties vecāku biezajam naudas makam. Vai tas neaizdāzina šajos skolēnos domu, ka ar naudas palīdzību var apiet pienākumu pret sabiedrību, nesāņemot par to nekādu nosodījumu. Tas savukārt var izveidot uzskatu, ka PAR NAUDU VAR NOPIRKT VISU. Vai nebūtu pareizāk šo jautājumu par piedalīšanos ekskursijā izlemt, vadoties no tā, cik augstu kopējās intereses vērtējis katrs skolēns.

E. LAPSA

Elektromontieris — laikmetīga profesija

Pašlaik laukos tik nepieciešamos elektrifikācijas speciālistus gatavo Rūjienas 4. tehniskā skola, kur pēc vidusskolas beigšanas, saņemot stipendiju un apgādāti ar koptmiņu, 10 mēnešos audzēkņi iegūst elektromontiera specialitāti.

Te mācības iekārtotas tā, lai mācību laikā audzēkņi, balstoties uz vidusskolā iegūtajām zināšanām, varētu apgūt speciālos priekšmetus: elektrotehniku, elektrostacijas, lauksaimniecības elektrifikāciju, fermu mehanizāciju u. c.

Līdztekus teorētiskajām mācībām skolā notiek ražošanas apmācība, kur audzēkņi iegūst iemaņas elektromontāžas darbos, elektroiekārtu ekspluatācijā un atslēdzniecībā.

Savas teorētiskās un praktiskās zināšanas audzēkņi iegūst mācību kabinetos, elektrostacijā, elektromontāžas un atslēdzniecības mācību darbnīcās, kur radīts viss nepieciešamais specialitātes apgušanai. Piemēram, elektromontāžas darbnīcā ir izveidota alumīnija vadu galu sametināšanas tehnoloģija. Radītas praktiskas iespējas izveidot jebkādas sistēmas instalācijas vai spēka shēmas.

Dzīve aicina ķerties pie grāmatām

Komunistiskās partijas Programma paver plašu un konkrētu darba lauku komunisma uzcelšanai mūsu zemē. Tas ir liels un sarežģīts uzdevums, kas pa spēkam dziļi un vispusīgi izglītotiem cilvēkiem. Vienlaikus ar komunisma materiāli tehniskās bāzes izveidošanu liels darbs jāveic tautas izglītības līmeņa celšanā, rītdienas komunistiskās sabiedrības locekļu audzināšanā.

Tas uzliek skolām, partijai un komjaunatnes pirmorganizācijām, uzņēmumiem un iestāžu vadītājiem, arodbiedrību vietējām komitejām, kolhozu valdēm, ciemu darbaļaužu deputātu padomēm lielu un goda pilnu pienākumu panākt, lai jau nākamajā 1962./63. mācību gadā visi jaunieši, kuriem nav 8 klašu izglītības, mācītos vispārīgizglītojošās vidusskolas vakara nodaļā vai neklātienēs punktos. Līdz jaunā mācību gada sākumam atlikuši tikai divi mēneši. Laiks ķerties pie darba!

Lai noskaidrotu, kāds izglītības līmenis ir Daudzes ciemā strādājošiem jauniešiem un plaši izskaidrotu mācīšanās nepieciešamību, šā gada februārī notika jauniešu kultūras un izglītības skate. Tās komisija konstatēja, ka Daudzē, kur kopš 1953. gada darbojas lauku jaunatnes vakarskola un to absolvējuši vairāk nekā 150 cilvēki, tomēr vēl liela grupa jauniešu ir ar zemu vispārējās izglītības līmeni.

Ar ko tas izskaidrojams? Skolai maz palīdzēja kolhozu valdes, uzņēmumi un iestādes, pietiekoši enerģiski nerīkojās partijas un komjaunatnes pirmorganizācijas, arodbiedrības. Vispārējās izglītības līmenis ciemā pieaug visumā lēni. Daudziem jauniešiem, kas iestājas darbā Jēkabpils un Jaunjelgavas mežrūpniecības saimniecībās vai ciema kolhozos, zems izglītības līmenis, tomēr to vadītāji pie uzmēšanas darbā maz interesējas par jauno strādnieku un kolhoznieku izglītību un par darba un mācību savienošanos turpmāk.

Pirms dažiem gadiem Jēkabpils MRS /Daudzevas iecirkni darbu uzsāka 1932. gadā dzimušais Vitālijs Kurtišs. Šā jaunieša izglītības pūrs — tikai viena klase. Kāpēc, viņu pieņemot darbā, neviens par šādu faktu neuztraucās? Kāpēc nesignalizēja skolai, lai skolotāji varētu palīdzēt jauniešiem uzsākt mācības? Ilgu laiku vienaldzīgi to vēroja arī komjaunatnes pirmorganizācija.

Skates komisija noskaidroja, ka 187 ciema iedzīvotāju vidū vecumā no 16 līdz 30 gadiem četru klašu izglītība ir 24, piecu—sešu klašu—44. Šie skaitļi runā paši par sevi. Par izglītības turpināšanu nopietni jādoma kolhoza «Uzvara» slaucējām māsām Vairai un Vizmai Strautiņām, laukkopim Jānim Arpam, atslēdzniekam Kārlim Anševičam, kolhoza «Sarkanais partizānis» jaunajiem kolhozniekiem Vandai Narcisko, Imantam Lazdiņam, Daudzevas taras ceha strādniekam Jānim Cirulim, dzelzceļa dienesta darbiniecei Emīnai Grantīnai un citiem.

Skates laikā atklājās, ka vairāki jaunieši neizprot mācīšanās nepieciešamību, apzināti cenšas izvairīties stāties komisijas priekšā vai kategoriski atsakās mācīties. Kolhoza «Uzvara» piekabinātais 1939. gadā dzimušais Konstantīns Čakuls, kuram tikai četru klašu izglītība, bravurīgi paziņoja: «Mācīties negribu, zināšanas man nav nepieciešamas». Ar viņu solidarizējās kolhoza «Sarkanais partizānis» uzņemtais Ādams Čakuls, kas uzskata piecas klases par pietiekamu izglītību. Kategoriski atteicās mācīties Jēkabpils MRS krāvējs Francis Puisāns.

— Komunismā visiem nav jābūt profesoriem! Malakas šķīlas var nest arī bez izglītības!

Ko var atbildēt šiem cilvēkiem? Pati dzīve dod viskaidrāko atbildi. Pēc Daudzevas pārkraušanas bāzes mehanizācijas daudziem strādniekiem, kas negribēja apgūt tehniku, vajadzēja meklēt darbu citur. Šo pašu ainu varam redzēt kolhozos. Lauksaimnieciskā ražoša-

na arvien plašāk mehanizējas, elektrificējas. Mehanizators, mehāniķis, elektromontieris, inženieris, agronoms — lūk, rītdienas specialitātes jebkurā darba vietā.

Kādu darbu pēc gadiem 10—15 varēs veikt šie četru klasnieki? Jau šodien cilvēks bez izglītības, bez zināšanām dod maz labuma sabiedrībai, bet turpmāk tas izpaužies arvien redzamāk.

Ir tikai viens ceļš — mācīties, apvienot darbu ar mācībām. Pie mums mācās arvien vairāk cilvēku. Mācās jaunieši, pusmūža cilvēki, mācās ļaudis ar rudens sarmu matos. Turpat sestais gadu desmits Daudzevas ciema izpildu komitejas priekšsēdētājam Kārlim Skujiņam, pagājuši vairāk nekā 35 gadi, kopš viņš pēdējo reizi sēdējis pie mācību grāmatas un, lūk, tagad viņš turpinās mācīties konsultāciju punktā pie Daudzevas astoņgadīgās skolas septītajā klasē, izpildu komitejas sekretāre B. Murāne — 8. klasē, izglītību turpina arī daudzi citi daudziesi. Viņi saprot — šodien bez izglītības nevar sekmīgi strādāt.

Partijas, komjaunatnes un arodbiedrībām, kolhozu valdēm, uzņēmumiem vadītājiem jau tagad jāsaik plašs izskaidrošanas darbs. Pareizi rīkojās kolhoza «Sarkanais partizānis» valde, kas izskatīja kultūras un izglītības skates ziņojumu un nolēma panākt, lai visi jaunieši, kam nav astoņgadīgās izglītības, mācītos.

V. ANTĀNS,

Daudzevas astoņgadīgās skolas direktors

Mešanas sektorā — Saukas lauksaimniecības mehanizācijas skolas audzēknis M. Bruņinieks.

Nopietnus treniņus

Divas dienas Jēkabpili risinājās republikas lauku jaunatnes sporta spēļu zonālās sacensības basketbolā, volejbolā un galda tenisā. Tānīs piedalījās Valkas, Krāslavas un Jēkabpils rajonu izlases komandas.

Volejbolā pārākas bija Jēkabpils vīriešu un sieviešu komandas, kas nezaudēja nevienu setu, pieveicot pretiniekus ar 3:0. Valcēnieši savukārt pieveica Krāslavas komandas ar tādu pat rezultātu, ierindojoties otrajā vietā. Trešajā vietā palika krāslavieši.

Galda tenisā, kur mūsu rajonu pārstāvēja galvenokārt Līvānu spēlētāji, uzvarēja Valkas pārstāvji, atstājot krāslaviešus otrajā, bet jēkabpīliešus trešajā vietā.

Spraigi risinājās sacensības basketbolā. Pirmajā spēlē krāslavieši sākumā sīvi pretojās republikas «B» klases dalībniecēm valcēniešiem, tomēr bija spiestas atzīt daudzajās republikas mēroga sacensībās rūdīto pretiniecu pārākumu (43:29). Arī Krāslavas vīrieši tikai ar 40:45 zaudēja Valkai.

Sieviešu komandu spēlē pret Valku pirmā puslaika rezultāts 25:17 viešņu labā, bet visa spēle beidzās ar mūsu komandas 38:63 zaudējumu.

Ar lielu interesi tika gaidīta Jēkabpils un Valkas vīriešu komandu spēle. Tās ievadījums rādīja teicamu mūšējo sniegumu, kaut arī komandā nebija divu pamatsastāva spēlētāju — Upmača un Bogdanova. Pirmo puslaiku vīrieši noslēdza ar divu punktu pārākumu (22:20), bet turpinājumā panāca uzvaru ar 52:39. Līdz ar to abas Valkas komandas ieguva tiesības piedalīties finālā. Vīriešu spēlēs otrajā sacensību dienā Jēkabpils komanda, kuras sastāvā šoreiz bija tikai viens pamatsastāva spēlētājs, pārsteidzoši pieveica krāslaviešus (61:60), izcīnot otro vietu. Sievietes ar 22:28 zaudēja Krāslavai un palika trešajā vietā.

A. VILNIS

Sacensības Cēsis

Laikā no 19. līdz 21. jūnijam Cēsis notika lauksaimniecības mehanizācijas skolu un lauku arodskolu IV spartakiāde, kurā piedalījās 12 skolu komandas. Vieglatlētikā mūsu sportisti izcīnīja otro vietu.

Labus rezultātus uzrādīja vairāki mūsu skolas audzēkņi. M. Bruņinieks izcīnīja pirmo vietu lodes grūšanā ar rezultātu 12,22 m un otro vietu šķēpa mešanā ar rezultātu 51,70 m.

Žagars izcīnīja trešo vietu augstlēkšanā ar rezultātu 1,60 m, Puķītis trešo vietu 100 m ar laiku 12,5. Komanda izcīnīja otro vietu 4x100 m stafetē ar laiku 49,9 sek.

J. UMBRAŠKO,

Saukas lauksaimniecības mehanizācijas skolas audzēknis

Izsakām sirsnīgu pateicību rajona milicijas nodaļas darbiniekiem, 1. vidusskolas kolektīvam un visiem pārējiem, kas piedalījās mūsu miļā dēla, vīra un brāļa

VALDA SIRSNIŅA

apbēdīšanā.

Pledierģie

Redaktore B. IKLAVA

Sergejs Semjona d. Spiridonovs, dzīv. Jēkabpili, Krasta ielā 20, ierosinājis laulības šķiršanu pret Ninu Timofeja m. Spiridonovu, dzīv. Jēkabpili, Rīgas ielā 10.

Lietu izskatīs Jēkabpils rajona tautas tiesa.

A. ZUPE,

Rūjienas 4. tehniskās skolas direktora palīgs

Avīze iznāk otrdienās, ceturtdienās un sestdienās. Tālruni: redaktori — 2342, redaktors vietnieciņi — 2262, redaktors vietnieciņi — lauksaimniecības nodaļas vadītājam — 2502, partijas un komjaunatnes, kultūras un skolu nodaļu vadītājiem — 2340, tiešais vads tālrunim — 7. Redakcija: Jēkabpili, Brīvības ielā 212.

«Падомью Даугава» — газета ЦК КП Латвии и Совета Министров Латвийской ССР в зоне ЕКБилисского территориального производственного колхозно-совхозного управления.